

Pasijon po Marku in Janezu

Leto B

DRUŽINA
Ljubljana 2006

Zbirka Ljudske in nabožne igre
Deseta knjižica
Prvi ponatis

Pasijon po Marku in Janezu
Leto B

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz druge izdaje Slovenskega standardnega prevoda (SSP) Svetega pisma in prilagojeno liturgičnim zahtevam. Copyright © 1996, 1997 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Uredil
dr. Janez Gril

Opremil
Lucijan Bratuš

Grafična priprava
Družina d.o.o.

Izdala in založila
Družina d.o.o.

Za založbo
dr. Janez Gril

Tisk
Schwarz d. o. o.

Ljubljana 2006

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

226.1

PASIJON po Marku in Janezu. Leto B / [uredil Janez Gril]. -
Ljubljana : Družina, 2006. - (Zbirka Ljudske in nabožne igre,
ISSN 1408-1512 ; knj. 10)

ISBN 961-222-605-9

1. Gril, Janez, 1947- 2. Biblia. N. T. Evangelia [slv]
224956672

UVOD

Pri bogoslužju cvetne nedelje in velikega petka beremo pasijon, poročilo o trpljenju našega Gospoda Jezusa Kristusa. V mnogih cerkvah ga pojejo, v drugih pa zborna berejo tako, da poleg kronista in Jezusa nastopajo tudi posamezne osebe, ki so omenjene v pasijonu.

Marsikje imajo težave, ker ni na voljo dovolj lekcionarjev. V pomoč bo pričujoča knjižica, ki smo jo izdali pri Družini.

Zborna branje pasijona je primerno tudi za druge priložnosti, zlasti v postnem času pri urah molitve, nedeljskih popoldanskih pobožnostih v cerkvah in drugih priložnostih.

OSEBE:

KRONIST

JEZUS

PETER

JUDA

PILAT

STOTNIK

DEKLA VRATARICA

VELIKI DUHOVNIK

ZBOR

TRPLJENJE NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA PO MARKU

KRONIST: Bilo je dva dni pred veliko nočjo in praznikom opresnikov. Véliki duhovniki in pismouki so iskali način, kako bi Jezusa z zvijačo prijeli in usmrtili. Govorili pa so:

ZBOR: »Samo na praznik ne, da ne bo nemira med ljudstvom.«

KRONIST: Ko je bil v Betaniji, v hiši Simona Gobavca, in je sedél pri mizi, je prišla žena z alabastrno posodico dragocenega dišavnega olja iz pristne narde. Strla je posodico in ga izlila na njegovo glavo. Nekateri pa so bili nejevoljni in so govorili med seboj:

ZBOR: »Čemú ta potrata olja? Saj bi ga lahko prodali za več kot tri sto denarijev in denar dali ubogim!«

KRONIST: In jezili so se nanjo. Jezus pa jim je rekel:

JEZUS: »Pustite jo! Kaj ji delate težave? Dobro delo mi je storila. Uboge imate namreč vedno med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite, mene pa nimate vedno. Kar je mogla, je storila: vnaprej mi je pomazilila telo za pogreb. Resnično, povem vam: Kjer koli po svetu bo oznanjen evangelij, bodo pripovedovali tudi to, kar je ona storila, njej v spomin.«

KRONIST: Tedaj je Juda Iškarijot, eden izmed dvanajstérih, šel k vélikim duhovnikom, da bi jim ga izdal. Ko so za to slišali, so se

razveselili in obljubili, da mu bodo dali denar. Iskal je torej način, kako bi jim ga ob priložnosti izdal. Prvi dan opresnikov, ko so žrtvovali velikonočno jagnje, so mu rekli njegovi učenci:

ZBOR: »Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?«

KRONIST: Tedaj je poslal dva izmed učencev in jima rekel:

JEZUS: »Pojdita v mesto in naproti vama bo prišel moški, ki bo nosil vrč vode. Pojdita za njim in tam, kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: 'Učitelj pravi: Kje je moj prostor, kjer bi jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci?' In pokazal vama bo v nadstropju veliko jedilnico, pripravljeno in urejeno; tam nam pripravita.«

KRONIST: Učenca sta odšla. Prišla sta v mesto in našla, kakor jima je povedal, in sta pripravila velikonočno jagnje. Ko se je zvečerilo, je prišel z dvanajstérimi. In ko so sedeli pri mizi in jedli, je Jezus rekel:

JEZUS: »Resnično, povem vam: Eden izmed vas, tisti, ki z menoj jé, me bo izdal.«

KRONIST: Prevzela jih je žalost in drug za drugim so mu govorili:

ZBOR: »Saj nisem jaz?«

KRONIST: On pa jim je rekel:

JEZUS: »Eden izmed dvanajstérah je, tisti, ki z menoj pomaka v skledo. Sin človekov sicer odhaja, kakor je pisano o njem, toda gorje tistemu človeku, ki bo izdal Sina človekovega. Bolje bi bilo zanj, da se ne bi rodil.«

KRONIST: Medtem ko so jedli, je vzel kruh, ga blagoslovil, razlômil, jim ga dal in rekel:

JEZUS: »Vzemite, to je moje telo.«

KRONIST: Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in vsi so pili iz njega. In rekel jim je:

JEZUS: »To je moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge. Resnično, povem vam: Ne bom več pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom pil novega v Božjem kraljestvu.«

KRONIST: In ko so odpeli hvalnico, so odšli proti Oljski gori. Jezus jim je rekel:

JEZUS: »Vsi se boste pohujšali, kajti pisano je: 'Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile.' Toda ko bom vstal, pojdem pred vami v Galilejo.«

KRONIST: Peter pa mu je dejal:

PETER: »Tudi če se bodo vsi pohujšali, jaz se ne bom.«

KRONIST: Jezus mu je rekel:

JEZUS: »Resnično, povem ti: Nocoj, to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatájil.«

KRONIST: On pa je še bolj vneto govóril:

PETER: »Tudi če bi bilo treba umreti s teboj, te nikakor ne bom zatájil.«

KRONIST: Tako so govorili tudi vsi drugi. Prišli so na kraj z imenom Getsémani, in Jezus je rekel svojim učencem:

JEZUS: »Sedíte tukaj, dokler bom môlil!«

KRONIST: S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza. Obšla ga je groza in je začel trepetati. Rekel jim je:

JEZUS: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in čujte!«

KRONIST: In šel je malo naprej, se vrgel na tla in môlil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega. Govóril je:

JEZUS: »Aba, Oče, tebi je vse mogoče! Daj, da gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti!«

KRONIST: Nato je šel in ugotóvil, da spijo. Petru je rekel:

JEZUS: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro ostati buden? Čujte in molíte, da ne pridete v skušnjavo! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.«

KRONIST: Spet je odšel in môlil, z istimi besedami. In ko se je vrnil, je spet odkril, da spijo. Njihove oči so bile težke in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. Prišel je tretjič in jim rekel:

JEZUS: »Še vedno spite in počivate? Dovolj je! Ura je prišla. Zdaj je Sin človekov izročen v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte, tisti, ki me je izdal, se je približal.«

KRONIST: In takoj, ko je še govóril, je prišel Juda, eden izmed dvanajstérah, in z njim množica ljudi z meči in koli. Poslali so jih véliki duhovniki, pismouki in starešine. Izdajalec jim je dal znamenje in rekel:

JUDA: »Kogar bom poljubil, tisti je. Primate ga in ga previdno odpeljite.«

KRONIST: Ko je prišel, je takoj stopil k njemu, in rekel:

JUDA: »Učitelj!«

KRONIST: in ga poljubil. Oni pa so stegnili roke po njem in ga prijeli. Eden izmed tistih, ki so stali zraven, je izdrl meč, udaril po služabniku vélikega duhovnika in mu odsekal uho. Tedaj jim je Jezus dejal:

JEZUS: »Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in koli, da bi me prijeli. Dan na dan sem učil pri vas v templju in me niste prijeli. Toda naj se izpolnijo Pisma.«

KRONIST: In vsi so ga zapustili in zbežali, neki mladenič pa je šel za njim. Ogrnjen je bil le z lanenim oblačilom. Zgrabili so ga, on pa je oblačilo pústil in gol pobegnul. Jezusa so odvedli k vélikemu duhovniku. Tam so se zbrali vsi véliki duhovniki, starešine in pismouki. Peter pa je šel od daleč za njim noter do palače vélikega duhovnika. Sedél je s služabniki vélikega duhovnika in se grel pri ognju. Véliki duhovniki in ves véliki zbor so iskali pričevanje proti Jezusu, da bi ga usmrtili, vendar ga niso mogli najti. Veliko jih je sicer proti njemu po krivem pričalo, toda njihova pričevanja se niso ujemala. Nato jih je nekaj nastopílo in takole lažnivo pričalo zoper njega:

ZBOR: »Mi smo ga slišali, ko je rekel: 'Jaz bom podrl ta tempelj, ki je narejen z rokami, in v treh dneh sezidal drugega, ki ne bo narejen z rokami.'«

KRONIST: Ali tudi takó se njihovo pričevanje ni ujemalo. Tedaj je véliki duhovnik stopil v sredo in rekel Jezusu:

VELIKI DUHOVNIK: »Nič ne odgovoriš? Kaj je to, kar tile pričajo zoper tebe?«

KRONIST: On pa je mólčal in ni nič odgovóril. Vélíki duhovnik ga je znova vprašal:

VELIKI DUHOVNIK: »Ti si Kristus, Sin Blagoslovljenega?«

KRONIST: Jezus mu je odvrnil:

JEZUS: »Jaz sem. In videli boste Sina človekovega sedeti na desnici Moči in priti z oblaki neba.«

KRONIST: Tedaj je vélíki duhovnik pretrgal svoja oblačila in rekel:

VELIKI DUHOVNIK: »Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletje. Kaj se vam zdi?«

KRONIST: Ti pa so ga vsi obsodili, da zasluži smrt. Nekateri so začeli pljuvati vanj, mu zakrivati obraz, ga tolči s pestmi in govoriti:

ZBOR: »Prerokuj!«

KRONIST: Tudi služabniki so ga udarjali. Ko je bil Peter spodaj na dvorišču, je prišla ena izmed dekel vélíkega duhovnika. Ko je videla Petra, da se greje, si ga je ogledala in rekla:

DEKLA VRATARICA: »Tudi ti si bil s tem Nazaréčanom, Jezusom.«

KRONIST: On pa je tajil:

PETER: »Ne vem in ne razumem, kaj praviš.«

KRONIST: Nato je odšel ven proti preddverju in petelin je zapel. Ko ga je dekla videla, je spet začela govoriti okoli stoječim:

DEKLA VRATARICA: »Ta je izmed njih.«

KRONIST: On pa je spet tajil. Kmalu nato so ti, ki so stali zraven, Petru spet rekli:

ZBOR: »Res si izmed njih, saj si vendar Galilejec.«

KRONIST: On pa se je začel zaklinjati in prisegati:

PETER: »Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.«

KRONIST: In takoj je petelin drugič zapel in Peter se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus: »Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« In začel je jokati. Takoj zjutraj so véliki duhovniki sklicali posvet s starešinami in pismouki, torej ves véliki zbor. Nato so Jezusa zvezali, ga odpeljali in izročili Pilatu.

KRONIST: Pilat ga je vprašal:

PILAT: »Si ti judovski kralj?«

KRONIST: Odgovóril mu je:

JEZUS: »Ti praviš.«

KRONIST: Véliki duhovniki so ga obtoževali veliko reči. Pilat ga je znova vprašal:

PILAT: »Nič ne odgovarjaš? Poglej, koliko reči te obtožujejo.«

KRONIST: Jezus pa ni nič več odgovóril, tako da se je Pilat čudil. Ob prazniku pa jim je navadno izpústil enega jetnika, za katerega so prosili. S tistimi, ki so ob uporú zagrešili umor, je bil zaprt tudi nekdo, ki mu je bilo ime Baraba. Množica je tedaj prišla

gor in začela prositi za tisto, kar jim je po navadi stóril. Pilat jim je odgovóril:

PILAT: »Hočete, da vam izpustim judovskega kralja?«

KRONIST: Vedel je namreč, da so ga véliki duhovniki izdali iz zavisti. Véliki duhovniki pa so nahujskali množico, naj jim rajši izpusti Baraba. Pilat jim je znova odgovóril:

PILAT: »Kaj torej hočete, da storim z njim, ki ga imenujete judovski kralj?«

KRONIST: In spet so zavpili:

ZBOR: »Križaj ga!«

KRONIST: Pilat jim je rekel:

PILAT: »Kaj je vendar hudega stóril?«

KRONIST: Oni pa so še bolj zavpili:

ZBOR: »Križaj ga!«

KRONIST: Pilat je hotel množici ustreči in jim je izpústil Baraba, Jezusa pa dal bičati in ga izróčil, da bi bil križan. Vojaki so ga odpeljali na dvorišče palače, to je sodne hiše, in sklicali vso četo. Ogrnili so ga v škrlat, spletli krono iz trnja in mu jo nadeli. Začeli so ga pozdravljati:

ZBOR: »Pozdravljen, judovski kralj!«

KRONIST: Tolkli so ga po glavi s trstom, pljuvali vanj, poklekovali pred njim in se mu priklanjali do tal. Potem ko so ga zasmehovali, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova oblačila. In peljali so ga ven, da bi ga križali. Prisilili so nekega mimoidočega, Simona iz Cirene, Aleksandrovega in Rufovega

očeta, ki se je vračal s polja, da je nesel njegov križ. Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje. Dajali so mu vina, pomešanega z miro, vendar ga ni vzel. Križali so ga in si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali zanja, kaj naj bi kdo vzel. Bilà je tretja ura, ko so ga križali. Napis o njegovi krivdi se je glasil: 'Judovski kralj.' In z njim so križali dva razbojnika, enega na njegovi desnici in enega na njegovi levici. Tisti pa, ki so hodili mimo, so ga sramotili, zmajevali z glavami in govorili:

ZBOR: »No, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, stopi s križa in se tako reši.«

KRONIST: Podobno so ga med seboj zasmehovali tudi véliki duhovniki s pismouki in so govorili:

ZBOR: »Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti. Kristus, Izraelov kralj, naj zdaj stopi s križa, da bomo videli in verovali.«

KRONIST: Tudi onadva, ki sta bila križana z njim, sta ga sramotila. Ko je prišla šesta ura, se je stemnilo po vsej deželi do devete ure. Ob deveti uri pa je Jezus zavpil z močnim glasom:

JEZUS: »Eloí, Eloí, lamá sabahtáni?«

KRONIST: kar v prevodu pomeni:

JEZUS: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapústil?«

KRONIST: Ko so nekateri, ki so stali zraven, to slišali, so govorili:

ZBOR: »Glejte, Elija kliče.«

KRONIST: Nekdo je pritekel in napóžil gobo s kisom, jo nataknil na trs in mu ponujal piti z besedami:

ZBOR: »Pustite, poglejmo, ali bo prišel Elija in ga snel.«

KRONIST: Jezus pa je zaklical z močnim glasom in izdihnil.

Nekaj trenutkov v sveti tihoti klečimo.

KRONIST: In zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal. Ko je stotnik, ki je stal nasproti Jezusu, videl, da je tako izdihnil, je rekel:

STOTNIK: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.«

KRONIST: Bilo je tudi nekaj ženà, ki so gledale od daleč; med njimi Marija Magdalena, Marija, mati Jakoba mlajšega in Jozéja, ter Salóma, ki so ga spremljale, ko je bil v Galileji, in mu stregle, in še veliko drugih, ki so prišle z njim v Jeruzalem. Že se je zvečerilo. Ker je bil dan pripravljanja, to je dan pred soboto, je Jožef iz Arimateje, ugleden član vélikega zbora, ki je tudi sam pričakoval Božje kraljestvo, pogumno stopil k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Pilat se je začudil, da je že mrtev. Poklical je k sebi stotnika in ga vprašal, ali je že dolgo, odkar je umrl. Ko je to od stotnika zvedel, je truplo podáril Jožefu. In Jožef je kupil kos platna, Jezusa snel, zavil v platno in ga polóžil v grob, ki je bil vsekan v skalo. Nato je zaválil kamen k vhodu v grob. Marija Magdalena in Marija, Jozéjeva mati, pa sta opazovali, kam ga je polóžil.

TRPLJENJE NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA PO JANEZU

OSEBE:

KRONIST

JEZUS

PETER

PILAT

KÁJFA

SLUŽABNIK

DEKLA VRATARICA

ZBOR

KRONIST: Tisti čas je Jezus s svojimi učenci odšel čez potok Cédron; tam je bil vrt, v katerega so šli on in njegovi učenci. Tudi Juda, ki ga je izdal, je vedel za ta kraj, kajti Jezus se je tam večkrat sešel s svojimi učenci. Juda je torej vzel četo in služabnike velikih duhovnikov in farizejev ter jih privedel tja z baklami, svetilkami in orožjem. Tedaj je Jezus, ki je vedel, kaj vse bo prišlo nadenj, šel ven in jim dejal:

JEZUS: »Koga iščete?«

KRONIST: Odgovorili so mu:

ZBOR: »Jezusa Nazaréčana.«

KRONIST: Rekel jim je:

JEZUS: »Jaz sem.«

KRONIST: Z njimi je stal tudi njegov izdajalec Juda. Ko jim je rekel: »Jaz sem,« so stopili nazaj in padli na tla. Spet jih je vprašal:

JEZUS: »Koga iščete?«

KRONIST: Rekli so:

ZBOR: »Jezusa Nazaréčana.«

KRONIST: Jezus je odgovoril:

JEZUS: »Rekel sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite te, naj odidejo,«

KRONIST: da bi se izpolnila beseda, ki jo je bil povedal: »Nikogar izmed teh, ki si mi jih dal, nisem izgubil.« Simon Peter pa je imel meč. Izvlekel ga je in udaril po služabniku vélikega duhovnika in mu odsekal desno uho: služabniku pa je bilo ime Malh. Tedaj je Jezus rekel Petru:

JEZUS: »Spravi meč v nožnico! Ali naj ne izpijem keliha, ki mi ga je dal Oče?«

KRONIST: Tedaj so vojaki iz čete, poveljnik in judovski stražarji zgrabili Jezusa in ga zvezali. Peljali so ga najprej k Hánu; bil je namreč tast Kájfu, ki je bil tisto leto véliki duhovnik. Prav Kájfa pa je Judom svetoval:

KÁJFA: »Bolje je, da en človek umre za ljudstvo.«

KRONIST: Simon Peter in neki drug učenec sta šla za Jezusom. Tisti učenec se je poznal z vélikim duhovnikom in je šel z Jezusom na dvorišče vélikega duhovnika, Peter pa je ostal zunaj pri vratih. Óni drugi učenec, ki

se je poznal z vélikim duhovnikom, je šel ven, se pogovoril z vratarico in peljal Petra noter. Tedaj je dekla, ki je bila vratarica, rekla Petru:

DEKLA VRATARICA: »Kaj nisi tudi ti izmed učencev tega človeka?«

KRONIST: On je dejal:

PETER: »Nisem.«

KRONIST: Služabniki in stražarji so stali tam; pripravili so žerjavico, ker je bil mraz, in se greli. Tudi Peter je stal med njimi in se grel. Véliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in njegovem nauku. Jezus mu je odgovoril:

JEZUS: »Javno sem govóril pred ljudmi. Vselej sem učil v shodnici in v templju, kjer se shajajo vsi Judje, na skrivnem pa nisem povedal ničesar. Kaj vprašuješ mene? Vprašaj tiste, ki so slišali, kaj sem jim povedal, saj vedo, kaj sem rekel.«

KRONIST: Ko je Jezus to rekel, ga je eden izmed služabnikov, ki je stal zraven, udaril po licu in dejal:

SLUŽABNIK: »Tako odgovarjaš vélikemu duhovniku?«

KRONIST: Jezus mu je odgovoril:

JEZUS: »Če sem nápačno rekel, dokaži, da nápačno; če pa prav, zakaj me tepeš?«

KRONIST: Nato ga je Hána zvezanega poslal k vélikemu duhovniku Kájfu. Simon Peter je pa stal in se grel. Rekli so mu:

ZBOR: »Mar nisi tudi ti izmed njegovih učencev?«

KRONIST: Tajil je in rekel:

PETER: »Nisem.«

KRONIST: Eden izmed služabnikov vélikega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter odsekal uho, je dejal:

SLUŽABNIK: »Ali te nisem videl z njim na vrtu?«

KRONIST: Peter je spet zanikal; in takoj je petelin zapel. Od Kájfa so torej Jezusa peljali v sodno hišo. Bilo je zgodaj zjutraj. Sami niso šli v sodno hišo, da se ne bi omažeževali, ampak bi smeli jesti velikonočno jagnje. Pilat je prišel ven k njim in rekel:

PILAT: »Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?«

KRONIST: Odgovorili so in mu rekli:

ZBOR: »Ko ne bi bil hudodelec, bi ti ga ne bili izročili.«

KRONIST: Tedaj jim je Pilat dejal:

PILAT: »Vzemite ga in ga sodíte po svoji postavi.«

KRONIST: Judje so mu rekli:

ZBOR: »Mi ne smemo nikogar usmrtiti.«

KRONIST: S tem se je izpolnila Jezusova beseda, s katero je napovedal, kakšne smrti bo umrl. Tedaj je šel Pilat spet v sodno hišo, poklical Jezusa in mu rekel:

PILAT: »Si ti judovski kralj?«

KRONIST: Jezus mu je odgovóril:

JEZUS: »Praviš to sam od sebe ali so ti drugi povedali o meni?«

KRONIST: Pilat je odvrnil:

PILAT: »Sem mar Jud? Tvoj narod in véliki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?«

KRONIST: Jezus je odgovóril:

JEZUS: »Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali, da bi ne bil izročen Judom, toda moje kraljestvo ni od tod.«

KRONIST: Pilat mu je rekel:

PILAT: »Torej si vendarle kralj.«

KRONIST: Jezus je odgovóril:

JEZUS: »Ti praviš, da sem kralj. Jaz sem se rodil in sem prišel na svet zato, da pričujem za resnico. Kdor je iz resnice, posluša moj glas.«

KRONIST: Pilat mu je rekel:

PILAT: »Kaj je resnica?«

KRONIST: Ko je to dejal, je šel spet ven k Judom in jim rekel:

PILAT: »Jaz ne najdem na njem nobene krivde. Toda pri vas je navada, da vam za veliko noč izpustim enega človeka. Hočete torej, da vam izpustim judovskega kralja?«

KRONIST: Spet so zavpili:

ZBOR: »Ne tega, ampak Barába!«

KRONIST: Barába pa je bil razbojnik. Tedaj je Pilat vzel Jezusa in ga dal bičati. Vojaki so spletli iz trnja krono, mu jo dali na glavo in ga ogrnili s škrlatnim plaščem. In stopali so k njemu in govorili:

ZBOR: »Pozdravljen, judovski kralj!«

KRONIST: in ga udarjali. Pilat je šel spet ven in jim rekel:

PILAT: »Glejte, pripeljem vam ga ven, da boste spoznali, da ne najdem na njem nobene krivde.«

KRONIST: Jezus je torej prišel ven. Imel je trnovo krono in škrlaten plašč. Pilat jim je rekel:

PILAT: »Glejte, človek!«

KRONIST: Ko so ga véliki duhovniki in služabniki videli, so zavpili:

ZBOR: »Križaj ga, križaj ga!«

KRONIST: Pilat jim je rekel:

PILAT: »Vzemite ga vi in ga križajte, jaz namreč ne najdem krivde na njem.«

KRONIST: Judje so mu odgovorili:

ZBOR: »Mi imamo postavo in po postavi mora umreti, ker se je imel za Božjega Sina.«

KRONIST: Ko je Pilat slišal te besede, se je še bolj zbal. Spet je šel v sodno hišo in rekel Jezusu:

PILAT: »Od kod si ti?«

KRONIST: Jezus mu pa ni dal odgovora. Tedaj mu je Pilat rekel:

PILAT: »Z mano ne govoriš? Ne veš, da imam oblast, da te oprostim, in oblast, da te križam?«

KRONIST: Jezus je odgovóril:

JEZUS: »Nobene oblasti bi ne imel nad menoj, ko bi ti ne bilo dano od zgoraj. Zato ima večji greh tisti, ki me je tebi izróčil.«

KRONIST: Odslej si je Pilat trudil, da bi ga opróstil. Judje pa so zavpili:

ZBOR: »Če tega oprostiš, nisi cesarjev prijatelj. Vsak, kdor se ima za kralja, se upira cesarju.«

KRONIST: Ko je Pilat slišal te besede, je dal Jezusa pripeljati ven. Sédel je na sodni stol na kraju, ki se imenuje Litóstrotos, po hebrejsko pa Gabatá. Bil je pa dan pripravljanja na veliko noč, okrog poldne. In Pilat je rekel Judom:

PILAT: »Glejte, vaš kralj!«

KRONIST: Oni pa so zavpili:

ZBOR: »Proč z njim, proč z njim, križaj ga!«

KRONIST: Pilat jim je rekel:

PILAT: »Vašega kralja naj križam?«

KRONIST: Véliki duhovniki so odgovorili:

ZBOR: »Nimamo kralja razen cesarja!«

KRONIST: Tedaj jim ga je izročil, da bi bil križan. Vzeli so torej Jezusa. Nesel si je križ in šel proti kraju, ki se imenuje Kraj lobanje, po hebrejsko Gólgota. Tam so ga križali in z njim vred dva druga, na vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. Pilat je napravil tudi napis in ga postavil na križ. Napisano pa je bilo: »Jezus Nazaréčan, judovski kralj.« Ta napis je bralo veliko Judov, ker je bil kraj, kjer so križali Jezusa, blizu mesta, in je bilo napisano hebrejsko, latinsko in grško. Judovski véliki duhovniki so tedaj govorili Pilatu:

ZBOR: »Ne piši: 'judovski kralj', ampak da je on rekel: 'Judovski kralj sem.'«

KRONIST: Pilat je odvrnil:

PILAT: »Kar sem napisal, sem napisal.«

KRONIST: Ko so vojaki križali Jezusa, so mu vzeli oblačila – razdelili so jih na štiri dele, za vsakega vojaka en del – in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha scela stkana. Med seboj so se dogovorili:

ZBOR: »Nikar je ne parajmo, ampak žrebajmo zanjo, čigava bo,«

KRONIST: da se je tako izpolnilo Pismo, ki pravi: »Razdelili so si moja oblačila in za mojo suknjo so žrebali.« In vojaki so to storili. Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi:

JEZUS: »Žena, glej, tvoj sin!«

KRONIST: Potem je rekel učencu:

JEZUS: »Glej, tvoja mati!«

KRONIST: In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi. Ker je Jezus vedel, da je že vse izpolnjeno, in da bi se izpolnilo Pismo, je rekel:

JEZUS: »Žejen sem.«

KRONIST: Tam je stala posoda, polna kisa. V kis namočeno gobo so nataknili na hizóp in mu jo podali k ustnicam. Ko je Jezus vzel kisa, je rekel:

JEZUS: »Izpolnjeno je.«

KRONIST: In nagnil je glavo in izdihnil.

(Pokleknemo in ostanemo nekaj trenutkov v sveti tihoti.)

KRONIST: Ker je bil dan pripravljanja na praznik in zato, da telesa ne bi ostala na križu – kajti tisto soboto je bil velik praznik –, so Judje prosili Pilata, naj bi jim strli kosti in jih sneli. Prišli so torej vojaki in strli kosti prvemu in drugemu, ki sta bila križana z Jezusom. Ko so prišli do Jezusa in videli, da je že mrtev, mu niso strli nog, ampak mu je eden izmed vojakov s sulico prebodel stran in takoj je pritekla kri in voda. Tisti, ki je videl, je pričeval in njegovo pričevanje je resnično. On ve, da govori resnico, da bi tudi vi verovali. To se je namreč zgodilo,

da se je izpolnilo Pismo: »Nobena izmed njegovih kosti se ne bo zlomila.« In spet drugo Pismo pravi: »Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli.« Potem je Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec, toda iz strahu pred Judi na skrivaj, prosil Pilata, da bi odnesel Jezusovo telo. In Pilat je dovôlil. Prišel je torej in odnesel njegovo telo. Prišel pa je tudi Nikodém, tisti, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu, in prinesel okrog sto funtov zmesi mire in alóje. Vzela sta torej Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila s povôji, kakor imajo Judje navado pokopavati. Na kraju, kjer je bil Jezus križan, pa je bil vrt in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Ker je bil grob blizu, sta zaradi judovskega dneva pripravljanja Jezusa položila tja.